

Грција го отфли американскиот предлог за почнување директни преговори со Република Македонија за брзо решавање на проблемот со употребата на уставното име Република Македонија, во очекување на подобри резултати од преговорите со посредство на специјалниот пратеник на ООН, Метју Нимиц.

Дали Грција се плаши од промена на констелацијата на политичките и на геостратежиските позиции на големите сили на Балканот, кои би можеле да водат кон рекомпонирање на границите, во која таа би ја загубила Егејска Македонија?

Во пропагандната битка со Македонија грчката политика уфрла нова теза за постоење на македонски иредентизам, а заборава за реалноста на историските настани кои ѝ овозможува да го грабне најплодниот и најголемиот дел од македонската етничка територија.

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Паралелно со неодамнешната посета на американскиот претседател Џорџ Буш на Тирана, во Атина ненајавено допатува заменикот-државен секретар на САД, Николас Барнс, при што во разговорот со грчката страна побарал брзо решавање на постојниот проблем околу името на нашава држава со почнување директни преговори со Република Македонија. Меѓутоа, грчката министерка за надворешни работи, Дора Бакојани, веднаш го отфрли таквиот американски предлог со констатација дека "спорот" требало да се решава во ООН со посредство на Метју Нимиц.

Ако се знае обемот и широчината на досегашните акции и притисоци на Атина во насока на прифаќање на нејзините ставови секаде низ светот, тогаш навистина е чудно зошто грчката политика се

ОД ШТО СЕ ПЛАШИ АТИНА?

АТИНА ПРОТИВ Д ПРЕГОВОРИ ЗА

плаши од отворено соочување со својот сосед и од можноста за изнесување сопствени аргументи во прилог на своето тврдење дека "Македонија отсекогаш била грчка"?

Тој страв на Атина има длабоки корени и потекнува уште од времето на одржувањето на Самитот на КЕБС во Копенхаген 1990 година, кога благодарение на македонските невладини организации и групи од трите дела на етничката територија на Македонија, земјите-учеснички на таа меѓународна конференција, која се занимаваше со хуманата димензија на човековите права, беа запознати со досегашната грчка политика за истребување и асимилација на Македонците во Егејскиот дел од времето на Букурешкиот договор наваму, што од страна на претседателот на норвешкиот Хелсиншки комитет за човекови права, Ханс Гјетеруд, беше наречена како политика на геноцид. Откако македонската делегација, составена од претставници од Пирин, Егеј, Албанија, Канада, САД, Австралија, Полска и од други земји, одржа повеќе состаноци со шефовите на делегациите на најважните земјите-учеснички на КЕБС, му понуди на Евангелос Кофос, член на грчката делегација, одржување отворена трибина во Скопје, тој веднаш тоа го отфрли! Секако дека за тоа придонесоа и материјалите пласирани од македонските невладини организации, кои говороеа за АБЕЦЕДАРОТ, за геноцидот на Македонците и за до-

говорот за размена на население со Бугарија, за нивните страдања за време на ЕЛАС и на ДАГ, за децата бегалци од таа војна, за грчкиот закон за репатријација на политичките бегалци од 1982 година, со кој тоа им се дозволува само на оние кои ќе се изјаснат како "Грци по род" и други податоци кои Атина би сакала да може да се закопаат во темнината на историјата.

ПРОМОВИРАЊЕ ИРЕДЕНТИЗАМ

Во целата таа грчка папазјанија може да се забележи и очигледната тенденција за интернационализација на ирационалниот спор или нивната фрустрација околу употребата на уставното име Република Македонија, со обилно користење на своите лоби групи во највлијателните светски држави, користејќи ги привилегиите кои таа ги има како член на ООН, на НАТО, на ЕУ и на други светски и европски тела, со активирање и на грчката држава преку помагање на нивната емигрантска организација "Панмакедонски", како и со проигрување на Грчката православна црква против автокефалноста на МПЦ и спорот со СПЦ, со цел РМ да се изложи на големи притисоци кои ќе значат и промена на единствениот можен став на која и да е македонска политичка партија за употреба на името Република Македонија. Во оваа

ТЕ ИЗБОРИ ВО ГРЦИЈА

смисла, актуелната грчка политичка гарнитура неколку пати се закани и со користење на правото на вето при приемот на Македонија во НАТО или во ЕУ доколку дотогаш не се реши проблемот со името, што е малку веројатно дека ќе се случи. Всушност, Атина се плаши од можниот неповолен развој на геостратегиските позиции и политичките прилики на Балканот кои би можеле да водат кон менување на границите и поставување на прашањето за губење на територијата на Егејскиот дел на Македонија, која инаку претставува најплодниот крај на грчката држава.

За ова зборуваат и најновите изјави на грчките политичари, кои сè повеќе инсистираат на постоењето на наводниот иредентизам на Македонија кон грчката територија, што само по себе покренува и други прашања кои не одат во прилог на грчката политика. Токму иредентизмот претставува политика на една држава за враќање на територии

пропаганда и презема провокативни дејства, како што е преименувањето на аеродромот во Скопје".

Кога веќе се зафативме со иредентизмот, да кажеме и неколку збора за канонските постапки на Вселенската патријаршија во Истанбул во врска со изборот на надлежни архијереји на ГПЦ, кои се поставуваат во градовите низ Егејска Македонија по нејзиното приклучување кон Грција во 1913 година. Имено, пред неколку години грчкиот патријарх Христодуло почна вистинска војна со Вселенската патријаршија околу именувањето архијереји кои вршат богослужба во Егејскиот дел, настојувајќи тоа право да се пренесе врз ГПЦ. Но, за среќа, Црквата многу тешко ги напушта своите досегашни постапки, стекнати права и обичаи кои водат корени од времето на отоманското владеење со овие простори, а кое од друга страна не оди во прилог на докажувањето дека Егејскиот дел на Македонија, кој во од-

ШТО БАРАШЕ АХМЕТИ ВО АТИНА?

да се претпостави ако се знаат позициите и на Грција и на оваа партија. Имено, во Грција, како што тоа се направи неколку пати во поново време, повторно се лансира тезата дека нашата земја се наоѓала во процес на создавање бинационална држава и федерализација, а дека тоа повторно ќе создаде простор за остварување на големоалбанскиот сон од кој не стравува единствено Грција. Во овој контекст се анализираат актуелните меѓупартиски случувања во Македонија во врска со обновувањето на дијалогот меѓу ВМРО-ДПМНЕ и ДУИ и нивниот постигнат договор за соработка во работата на македонското Собрание. Тоа не е наивна теза која се проигрува со радост во грчките пропагандни штабови, но се заборава народната поговорка "не се радувај кога мечката ќе заигра во дворот на комшијата, оти ќе дојде и кај тебе"! Ова секако се однесува на пласирањето повремено албански аспирации кон дел од северна Грција, кој се нарекува "Чамерија", каде наводно постоеле и организирани паравоени структури како АНА во Македонија или УЧК ПВМБ во Јужна Србија.

Во оваа смисла да ја истакнеме и осудата на средбата на Али Ахмети со Дора Бакојани од страна на најавениот нов лидер на ДПА, Мендух Тачи, кој смета дека средбата била во спротивност со определбите и на Македонците и на Албанците.

"Мислам дека официјалната агресивна политика на Грција ја злоупотребува секоја позиција во сегашниот предизборен стрес. Тие како партнер за разговор би прифатиле и еден претседател на локална заедница од Македонија, само да најдат на поддршка", изјави Тачи. Притоа, Ахмети ѝ дал поддршка на расистичката политика која ја има грчката актуелна политика кон Албанците, заклучува тој во својата осуда на таа средба.

ИРЕКТНИ ИМЕТО

Грчката министерка за надворешни работи Дора Бакојани во интервју за весникот "Елефтеротипија" неодамна изјави дека Атина не го зема предвид американскиот предлог за директни преговори со Скопје во врска со спорот со името. Според Бакојани, овој "спор" треба да се решава во рамките на ОН и тоа со посредство на специјалниот претставник Метју Нимиц. На новинарското прашање дали САД поставиле рокови за решавање на овој проблем Бакојани категорично одговорила дека таквите прашања воопшто не се разгледуваат, бидејќи Грција "показала волја за изнаоѓање заедничко прифатливо име".

делни грчки документи се прикажува како "нови територии", отсекогаш ѝ припаѓале на Грција! Значи, иредентизам во случајот се јавува како легитимна заложба на Република Македонија за обединување со своите поделени територии, што било направено без волја на македонскиот народ како носител на сувереноста и интегритетот на македонската држава!

НОВИ ГРЧКИ ОБИДИ

За време на неодамнешниот меѓународен собир во Атина, на кој присуствуваше вицепремиерката Габриела Конеска-Трајковска, таму се упати и лидерот на опозиционата ДУИ, Али Ахмети, кој се сретнал и со министерката за надворешни работи Дора Бакојани. Не е јасно за што разговарале, но тоа може

БАРНС: ПРОБЛЕМОТ СО ИМЕТО Е БИЛАТЕРАЛЕН

кои некогаш ѝ припаѓале на таа држава! А тоа се докажува, на пример, со бројните карти кои ја означуваат целата етничка територија на Македонија, заедно со Егејскиот, Пиринскиот, албанскиот дел и делот кој нашите умни комунистички полтронски политичари ѝ го отстапија на Србија, во кој влегуваат и манастирот "Св. Прохор Пчињски".

Министерката Дора Бакојани во последното интервју за весникот "Елефтеротипија" изјави дека Грција активно ги поддржувала евроатлантските аспирации на државите во регионот, но е во тешка положба затоа што "една соседна држава демонстрира силна позиција, следејќи практика на иредентистичка